

ห้ามเผยแพร่ก่อน 04.00 น. ตามเวลามาตรฐานกรีนิชหรือ 11.00 น. ตามเวลาในไทย วันที่ 1 พฤศจิกายน 2553

การเร่งดำเนินการห้ามระเบิดพวงช่วยให้หลายชีวิตปลอดภัย

กรุงเทพฯ, 1 พฤศจิกายน 2553 – ตามรายงานของ Cluster Munition Monitor ปี 2553 ที่เปิดเผยข่าวเชื่อว่า การทำลายระเบิดพวงนับล้านในคลังให้เสร็จสิ้นก่อนถึงกำหนดเส้นตายเป็นเวลาหลายปี ตามข้อบัญญัติในอนุสัญญาห้ามระเบิดพวงแสดงถึงความมีประสิทธิภาพของอนุสัญญาในการปกป้องชีวิตของพลเมืองจำนวนมากให้ปลอดภัย โดยอนุสัญญาลบนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2553

รัฐที่เป็นภาคี 7 รัฐได้ทำลายระเบิดพวงในคลังของตนหมดแล้ว มีระเบิดพวงถูกทำลายไป 176,000 ลูก หรือคิดเป็นลูกระเบิดขนาดเล็ก 13.8 ล้านลูก ปัจจุบันมีอีก 11 ประเทศเป็นอย่างน้อยที่กำลังทำลายระเบิดพวงในคลัง

“เสียงเรียกร้องให้หยุดระเบิดพวงกำลังดังกึกก้องอย่างชัดเจน” สตีฟ กูส แห่งองค์กรจับตาสหิทธิมนุษยชนหรือ Human Rights Watch และหัวหน้าทีมบรรณาธิการรายงาน Cluster Munition Monitor กล่าว เขาเอ่ยถึงประเทศที่ให้สัตยาบันรับรองอนุสัญญาห้ามระเบิดพวงซึ่งมีจำนวนที่น่าประทับใจ การที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้อย่างรวดเร็ว และการเร่งดำเนินการตามข้อบัญญัติในอนุสัญญาในด้านการป้องกันชีวิต สตีฟกล่าวอีกว่า “น่ายินดีที่เห็นหลายๆ ประเทศแสดงความรับผิดชอบที่จะกำจัดระเบิดพวง และยุติผลกระทบอันเลวร้ายที่มันมีต่อประชาชนตั้งแต่บัดนี้และตลอดไป”

อนุสัญญาห้ามระเบิดพวงกำหนดให้รัฐที่เป็นภาคีต้องหยุดการใช้ การผลิต และการโอนระเบิดพวงทันที และต้องทำลายระเบิดพวงในคลังให้หมดภายใน 8 ปีนับแต่วันที่เข้าร่วมเป็นภาคี นอกจากนี้ต้องทำการเก็บกู้กวาดล้างระเบิดพวงที่ตกค้างบนดินให้หมดภายใน 10 ปี ตลอดจนดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัย อนุสัญญาลบนี้มีเริ่มมีการเจรจาเมื่อเดือนพฤษภาคม 2551 เปิดให้ลงนามในเดือนธันวาคม 2551 และมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายระหว่างประเทศเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2553

ในจำนวน 108 ประเทศที่ร่วมลงนามแล้ว 38 ประเทศเคยมีการใช้ ผลิต โอน หรือเก็บสะสมในคลัง ปัจจุบันมี 42 ประเทศในจำนวนนี้ที่ให้สัตยาบัน โดย 10 ประเทศได้บัญญัติเป็นกฎหมายท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติตามอนุสัญญาแล้ว

ในช่วงหกทศวรรษที่ผ่านมามีการใช้ระเบิดพวงในประเทศและดินแดนที่ไม่ได้รับการยอมรับ 39 แห่ง โดยเป็นการใช้โดยรัฐบาลของ 18 ประเทศเป็นอย่างน้อย นับแต่เปิดให้มีการลงนามในอนุสัญญาเมื่อเดือนธันวาคม 2551 พบการใช้ระเบิดพวงเพียงครั้งเดียว โดยสหรัฐอเมริกาถูกกล่าวหาว่ายิงระเบิดพวงเข้าไปยังจุดที่อ้างว่าเป็นศูนย์ฝึกทหารของกลุ่มอัลกออิดะห์ใน

Editorial Board

เยเมนเมื่อเดือนธันวาคม 2552 รัฐบาลสหรัฐฯ ยังไม่ได้ยืนยันหรือปฏิเสธข้อกล่าวหาว่า ทั้งสหรัฐฯ และเยเมนยังไม่ได้เป็นภาคีในอนุสัญญา

ปี 2552 มีการเก็บกู้กวาดล้างระเบิดพวงที่ตกค้างคิดเป็นพื้นที่ 38 ตารางกิโลเมตร หรือเทียบเท่ากับพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีการทำลายลูกระเบิดขนาดเล็กที่ยังไม่ระเบิดไปมากกว่า 55,156 ลูก ประเทศอัลบาเนียและแซมเบียซึ่งเป็นภาคีแจ้งว่าได้ทำการเก็บกู้กวาดล้างระเบิดพวงเสร็จสิ้นแล้ว การเก็บกู้ระเบิดพวงที่ตกค้างบนดินจะช่วยป้องกันการบาดเจ็บและเสียชีวิตของคนนับพัน

อย่างไรก็ตาม สจ๊วต เคซี่-มัสเลน แห่งองค์กร Norwegian People's Aid และเป็นบรรณาธิการฝ่ายปฏิบัติการทุ่นระเบิดกล่าวว่า “แม้ว่าประเทศและดินแดนที่ไม่ได้รับการยอมรับเกือบทุกแห่งที่ได้รับผลกระทบจากระเบิดพวงจะมีโครงการปฏิบัติการทุ่นระเบิด พวกเขายังคงต้องขยายขอบเขตการทำงานเก็บกู้กวาดล้างระเบิดเพื่อส่งมอบพื้นที่คืนให้แก่ประชาชนให้เร็วขึ้นและช่วยป้องกันการบาดเจ็บและเสียชีวิตให้มากกว่าเดิม”

ยังมีพื้นที่ใน 23 ประเทศเป็นอย่างน้อยที่มีระเบิดพวงตกค้าง ในจำนวนนี้มีรัฐที่เป็นภาคี 14 รัฐและดินแดนที่ไม่ได้รับการยอมรับอีกสามแห่ง ภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบหนักที่สุด คือ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และยุโรป ประเทศหรือพื้นที่ที่มีระเบิดพวงตกค้างมากที่สุด ได้แก่ ลาว, เวียดนาม, อิรัก, กัมพูชา, เลบานอน, เซอร์เบีย, นากอร์โน-คาราบากห์, และซาชาราตะวันตก

ปี 2552 มีรายงานยืนยันการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากระเบิดพวงรายใหม่จำนวน 100 ราย ในเก้าประเทศกับหนึ่งดินแดนที่ไม่ได้รับการยอมรับ ครั้งหนึ่งของจำนวนนี้อยู่ในสองประเทศ คือ ลาวและเลบานอน โดยทั้งสองประเทศเป็นภาคีของอนุสัญญาห้ามระเบิดพวง

นับถึงสิ้นสุดปี 2552 มีบันทึกจำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากระเบิดพวงทั้งสิ้น 16,816 ราย ใน 27 ประเทศและดินแดนที่ไม่ได้รับการยอมรับสามแห่งเป็นอย่างน้อย ในจำนวนนี้เป็นภาคี 15 รัฐ แต่เนื่องจากการรายงานจำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตต่ำกว่าความเป็นจริงมาก ทำให้คาดได้ว่าจำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากระเบิดพวงทั่วโลกอาจสูงถึง 85,000 ราย ตามความเห็นของแคทลีน เมส แห่งองค์กร Handicap International และเป็นบรรณาธิการฝ่ายติดตามสถานการณ์ผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตและช่วยเหลือผู้รอดชีวิต เธอกล่าวว่า “มีความจำเป็นที่จะต้องให้ความช่วยเหลือผู้รอดชีวิตอย่างเร่งด่วนและมีประสิทธิภาพ อนุสัญญาฉบับนี้มีข้อบัญญัติซึ่งเป็นการปูทางด้านการช่วยเหลือผู้รอดชีวิตอยู่แล้ว และหากรัฐต่างๆ จะพากันแสดงความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ นั่นจะช่วยยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้รอดชีวิต ครอบครัว และชุมชนให้ดีขึ้นอย่างจริงจัง”

Editorial Board

MINES ACTION CANADA • Lead agency • jackie@minesactioncanada.org • www.minesactioncanada.org
ACTION ON ARMED VIOLENCE • Ban policy • info@aoav.org.uk • www.aoav.org.uk
HANDICAP INTERNATIONAL • Casualties and victim assistance • policy.unit@handicap.be • www.handicap.be
HUMAN RIGHTS WATCH • Ban policy • landmine@hrw.org • www.hrw.org
NORWEGIAN PEOPLE'S AID • Mine action • stuart@icbl.org • www.npaid.org

The Monitor provides research and monitoring for the Cluster Munition Coalition and the International Campaign to Ban Landmines.
1502-1 Nicholas Street • Ottawa, ON K1N 7B7 • Canada • Tel. +1-613-241-3777 • Fax +1-613-244-3410 • Email monitor@icbl.org • www.the-monitor.org

ทั้ง 27 ประเทศที่มีผู้รอดชีวิตจากระเบิดพวงมีโครงการให้การดูแลช่วยเหลือระดับหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่ยังขาดความช่วยเหลือที่ครอบคลุม โดยเฉพาะด้านการฝึกอาชีพและการสนับสนุนทางด้านสังคมและจิตใจ ยิ่งหากเป็นพื้นที่ในชนบทแล้วยิ่งยากมากที่จะได้รับความช่วยเหลือ

ในปี 2552, 7 ประเทศรายงานว่า ได้ให้ทุนช่วยเหลือที่เกี่ยวกับระเบิดพวงรวมทั้งสิ้น 13.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในจำนวนนี้เป็น การให้ผ่านกองทุนช่วยเหลือด้านระเบิดพวงในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 4.15 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

นี่เป็นรายงาน Cluster Munition Monitor ปีที่ 1 และเป็นสิ่งพิมพ์ในเครือของรายงาน Landmine Monitor ซึ่งจัดพิมพ์ปีละ ครั้งตั้งแต่ปี 2542 รายงาน Cluster Munition Monitor ปี 2553 กล่าวถึงนโยบายห้ามระเบิดพวง สถานการณ์การใช้ ผลิต จำหน่าย และเก็บสะสมของทุกประเทศทั่วโลก นอกจากนี้ยังรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ จำนวนผู้บาดเจ็บ และเสียชีวิต ปฏิบัติการเก็บกู้กวาดล้าง และการให้ความช่วยเหลือผู้รอดชีวิต โดยครอบคลุมช่วงเวลาระหว่างเดือนพฤษภาคม 2552 ถึงเดือนสิงหาคม 2553 ด้วยข้อมูลเท่าที่สามารถรวบรวมได้

รายงาน Cluster Munition Monitor ปี 2553 ได้รับการเผยแพร่ก่อนงานประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาห้ามระเบิดพวง ครั้งที่ 1 ซึ่ง จัดขึ้นที่กรุงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันที่ 9-12 พฤศจิกายน 2553

องค์กร Landmine and Cluster Munition Monitor เกิดจากความร่วมมือของทีมบรรณาธิการ ซึ่งประกอบด้วยองค์กรต่างๆ 5 องค์กร ได้แก่ Mines Action Canada, Action On Armed Violence, Handicap International, Human Rights Watch, และ Norwegian People's Aid. เป็นช่องทางที่องค์กรเอกชนใช้อย่างเป็นระบบและยั่งยืน เพื่อติดตามและรายงาน สถานการณ์การปฏิบัติตามข้อบัญญัติในอนุสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ธรรมและการปลดอาวุธ

องค์กร Landmine Monitor ก่อตั้งขึ้นในเดือนมิถุนายน 2541 โดยองค์กรบรรณาธิการเพื่อยุติกับระเบิดนานาชาติ ซึ่งได้รับรางวัล โนเบลสาขาสันติภาพ ต่อมาในปี 2551 องค์กร Landmine Monitor เริ่มทำหน้าที่เป็นฝ่ายวิจัยและติดตามสถานการณ์ของ คณะทำงาน Cluster Munition Coalition ปี 2553 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น Landmine and Cluster Munition Monitor หรือ เรียกสั้นๆ ว่า "the Monitor" เพื่อเน้นบทบาทการรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับระเบิดพวง

รายงาน Cluster Munition Monitor ปี 2553 และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถดูได้ที่เว็บไซต์ www.the-monitor.org/cmm/2010. ตั้งแต่เวลา 11.00 น. ของวันที่ 1 พฤศจิกายน เป็นต้นไป

หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติม หรือ ต้องการนัดสัมภาษณ์ กรุณาติดต่อ

- คานอร์ ฟอร์ดจูน, เจ้าหน้าที่ฝ่ายสื่อ หมายเลขโทรศัพท์มือถือ 088-091-9372 หรือ อีเมล conor@stopclustermunitions.org
- แจกเกอร์ลิน แชนเซน ผู้จัดการโครงการ หมายเลขโทรศัพท์มือถือ 088-091-9373 หรือ อีเมล jackie@icbl.org

Editorial Board

MINES ACTION CANADA • Lead agency • jackie@minesactioncanada.org • www.minesactioncanada.org
ACTION ON ARMED VIOLENCE • Ban policy • info@aoav.org.uk • www.aoav.org.uk
HANDICAP INTERNATIONAL • Casualties and victim assistance • policy.unit@handicap.be • www.handicap.be
HUMAN RIGHTS WATCH • Ban policy • landmine@hrw.org • www.hrw.org
NORWEGIAN PEOPLE'S AID • Mine action • stuart@icbl.org • www.npaid.org

สรุปประเด็นสำคัญ

อนุสัญญาห้ามระเบิดดาวกระจาย

จำนวนประเทศที่ลงนามแล้ว 108 ประเทศ
38 ประเทศซึ่งเคยใช้ ผลิต เก็บสะสม หรือโอนได้ลงนามในอนุสัญญาฯ ถือเป็นกาทำให้คำมั่นว่าจะยุติกิจกรรมทุกอย่างที่กล่าวมา
หลังมีการให้สัตยาบันครบ 30 ประเทศตามที่กำหนดเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2553 อนุสัญญาฯ ฉบับนี้จึงมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายระหว่างประเทศตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2553 เป็นต้นไป
นับจากวันที่ 1 ตุลาคม 2553, 42 ประเทศที่ลงนามได้ให้สัตยาบันรับรองอนุสัญญาฯ ถือเป็นประเทศสมาชิกที่ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับทุกข้อในอนุสัญญาฯ

การใช้

นับแต่สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 มีกองกำลังที่ใช้ระเบิดดาวกระจายอย่างน้อย 18 ประเทศ โดยใช้ในประเทศและดินแดนซึ่งมีความขัดแย้งทางการเมือง 39 แห่ง
นับแต่เปิดให้มีการลงนามเมื่อเดือนธันวาคม 2551 พบการใช้ระเบิดดาวกระจายเพียงกรณีเดียว โดยรายงานขององค์การนิรโทษกรรมสากลระบุว่า เป็นไปได้ที่สหรัฐอเมริกาได้ยิงขีปนาวุธซึ่งบรรจุลูกระเบิดขนาดเล็กไปยังจุดที่สงสัยว่า เป็นค่ายฝึกของกลุ่มอัลกออิดะห์ในเยเมน เมื่อเดือนธันวาคม 2552

การเก็บสะสม

คณะวิจัยและติดตามประเมินว่าก่อนที่ทั่วโลกจะเริ่มรณรงค์ห้ามใช้ระเบิดดาวกระจาย มี 86 ประเทศซึ่งเก็บสะสมระเบิดดาวกระจายนับล้านๆ ลูก ซึ่งหมายถึงจำนวนลูกระเบิดขนาดเล็กนับพันล้านลูก
ปัจจุบันมี 74 ประเทศที่เก็บสะสมระเบิดดาวกระจาย ในจำนวนนี้ 27 ประเทศได้ลงนาม และ/หรือให้สัตยาบันแล้ว
ประเทศสมาชิกซึ่งได้ลงนาม และ/หรือให้สัตยาบัน 17 ประเทศยอมเปิดเผยข้อมูลเรื่องจำนวนระเบิดดาวกระจายในครอบครอง นับรวมแล้วมีระเบิดดาวกระจายอย่างน้อย 1.1 ล้านลูก หรือเท่ากับลูกระเบิดขนาดเล็กอย่างน้อย 146 ล้านลูก ก่อนที่จะเริ่มมีการทำลาย

การทำลายระเบิดในคลังและมีในครอบครอง

ประเทศสมาชิก 4 ประเทศ ได้แก่ เบลเยียม มอลโดวา นอร์เวย์ และสเปน กับประเทศผู้ลงนาม 2 ประเทศ คือ โคลอมเบียและโปรตุเกส ได้เสร็จสิ้นการกิจการทำลายคลังระเบิดดาวกระจาย นับรวมแล้วมีการทำลายระเบิดดาวกระจาย 176,000 ลูก หรือเท่ากับลูกระเบิดขนาดเล็กมากกว่า 13.8 ล้านลูก ประเทศผู้ลงนามคืออัฟกานิสถานและแองโกลา รายงานเมื่อปี 2553 ว่า ช่วงที่มีโครงการทำลายอาวุธยุทโธปกรณ์ไม่นานนี้ ตนได้ทำลายคลังระเบิดดาวกระจายหมดแล้ว
ออสเตรเลียและมอนเตเนโกรคาดว่าจะเสร็จสิ้นการทำลายคลังระเบิดภายในปี 2553 ขณะที่เยอรมนีและอังกฤษซึ่งมีระเบิดดาวกระจายในครอบครองมากที่สุด ได้ทำลายระเบิดชนิดนี้ไปเป็นจำนวนมหาศาล และอย่างน้อยอีกแปดประเทศกำลังอยู่ในกระบวนการทำลายคลังระเบิด

Editorial Board

LANDMINE & CLUSTER MUNITION MONITOR

The Monitor provides research and monitoring for the Cluster Munition Coalition and the International Campaign to Ban Landmines

1502-1 Nicholas Street • Ottawa, ON K1N 7B7 • Canada • Tel. +1-613-241-3777 • Fax +1-613-244-3410 • Email monitor@icbl.org • www.the-monitor.org

เมื่ออนุญาต จะอนุญาตให้มีระเบิดดาวกระจายและลูกระเบิดขนาดเล็กในครอบครองได้จำนวนหนึ่ง เพื่อการฝึกและพัฒนากองทัพ แต่ถึงปัจจุบันประเทศส่วนใหญ่เลือกที่จะไม่เก็บไว้ในคลัง

เบลเยียม ฝรั่งเศส และสเปน ระบุว่าต้องการเก็บระเบิดดาวกระจายในจำนวนหลักร้อย หรือเท่ากับลูกระเบิดขนาดเล็กมากกว่า 20,000 ลูก

การผลิตและโอน

15 ประเทศซึ่งเคยเป็นประเทศผู้ผลิตได้ลงนาม และ/หรือ ให้สัตยาบันแล้ว ถือเป็นกรณีศึกษาว่าจะไม่มีการผลิตระเบิดชนิดนี้อีก

มี 17 ประเทศที่ยังคงผลิตระเบิดดาวกระจาย หรือต้องการสงวนสิทธิ์ในการผลิตในอนาคต

ไม่มีรายงานเรื่องการโอนระเบิดดาวกระจายในปี 2552 หรือช่วงหกเดือนแรกของปี 2553 ยกเว้นมีรายงานการโอนชิ้นส่วนบางอย่างจากเกาหลีเหนือไปยังปากีสถาน

สิงคโปร์และสหรัฐอเมริกาซึ่งไม่ได้เป็นสมาชิกريباกว่าจะระงับการส่งออกระเบิดดาวกระจายไว้ชั่วคราว

ประเด็นที่ยังต้องตีความ

ยังมีความเห็นต่างเรื่องการห้ามเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้ระเบิดดาวกระจาย โดยเฉพาะกรณีการฝึกกำลังพลร่วมกับประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกซึ่งยังคงใช้ระเบิดดาวกระจาย ประเทศส่วนใหญ่ที่ได้แสดงความคิดเห็นระบุว่า การเข้าไปมีส่วนช่วยเหลือโดยรับรู้หรือตั้งใจใช้ระเบิดดาวกระจายควรเป็นเรื่องต้องห้าม แม้จะเป็นการฝึกก็ตาม

รัฐบาลส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าควรห้ามการถ่ายโอนข้ามพรมแดน โดยประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกไปยังประเทศสมาชิก

นักลงทุนและสถาบันการเงินในประเทศต่อไปนี้ คือ อาร์เจนตินา เบลเยียม แคนาดา เดนมาร์ก ฝรั่งเศส เยอรมนี ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ สวีเดน สวิสเซอร์แลนด์ อังกฤษ และอื่นๆ ได้แสดงออกโดยหยุดลงทุนในประเทศที่มีการผลิตระเบิดดาวกระจาย และอีกหลายประเทศแสดงความคิดเห็นว่าควรห้ามไม่ให้มีการลงทุนเพื่อผลิตระเบิดดาวกระจาย

จำนวนผู้เสียชีวิต

มีการบันทึกจำนวนผู้เสียชีวิตในอย่างน้อย 27 ประเทศกับ 3 พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ในจำนวน 27 ประเทศ มี 6 ประเทศเป็นสมาชิก และ 9 ประเทศเป็นผู้ลงนาม

สิ้นสุดปี 2552 จำนวนผู้เสียชีวิตที่ได้รับการยืนยันจากทั่วโลกนับได้ 16,816 ราย แต่มีจำนวนมากที่ไม่ได้รับการบันทึก ทำให้เชื่อได้ว่าจำนวนผู้เสียชีวิตที่แท้จริงคือ 58,000-85,000 เป็นอย่างน้อย

จำนวนผู้เสียชีวิตซึ่งได้รับการยืนยันในเก้าประเทศกับหนึ่งพื้นที่ในปี 2552 คือ 100 ราย 33 รายในจำนวนนี้อยู่ที่ลาว เป็นไปได้ว่าจำนวนผู้เสียชีวิตที่แท้จริงสูงกว่านี้มาก

ประเทศที่ได้รับผลกระทบ

เชื่อกันว่าอย่างน้อย 23 ประเทศกับอีก 3 พื้นที่ยังมีลูกระเบิดที่ยังไม่ระเบิดตกค้าง และอีก 13 ประเทศหรือมากกว่าที่อาจมีระเบิดชนิดนี้ตกค้างอยู่เล็กน้อย

Editorial Board

MINES ACTION CANADA • Lead agency • jackie@minesactioncanada.org • www.minesactioncanada.org
ACTION ON ARMED VIOLENCE • Ban policy • info@aoav.org.uk • www.aoav.org.uk
HANDICAP INTERNATIONAL • Casualties and victim assistance • policy.unit@handicap.be • www.handicap.be
HUMAN RIGHTS WATCH • Ban policy • landmine@hrw.org • www.hrw.org
NORWEGIAN PEOPLE'S AID • Mine action • stuart@icbl.org • www.npaid.org

LANDMINE & CLUSTER MUNITION MONITOR

The Monitor provides research and monitoring for the Cluster Munition Coalition and the International Campaign to Ban Landmines
1502-1 Nicholas Street • Ottawa, ON K1N 7B7 • Canada • Tel. +1-613-241-3777 • Fax +1-613-244-3410 • Email monitor@icbl.org • www.the-monitor.org

ประเทศที่ได้รับผลกระทบหนักที่สุด ได้แก่ ลาว เวียดนาม อิรัก และกัมพูชา ส่วนประเทศที่ประสบปัญหาอย่างหนัก คือ เลบานอนและ เซอร์เบีย รวมถึงพื้นที่ที่มีความขัดแย้งนากอร์ โน-คาราบักห์ และซาฮาราตะวันตก
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบสูงสุด และยุโรปเป็นอันดับสอง
ในจำนวน 42 ประเทศที่ได้ให้สัตยาบัน เชื่อว่ามี 5 ประเทศเป็นอย่างน้อยที่ได้รับผลกระทบ

การเก็บกู้ทำลาย

ปี 2552 มีการเก็บกู้ลูกระเบิดขนาดเล็กที่ยังไม่ระเบิด หรือ มีการสำรวจรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งใน 14 ประเทศกับอีก 3 พื้นที่เท่านั้น ขณะที่
อีกหลายๆ พื้นที่ที่มีการสำรวจและทำลายน้อยมาก
ใน 9 ประเทศที่ไม่มีการสำรวจหรือกวาดล้างทำลายลูกระเบิดขนาดเล็กที่ยังไม่ระเบิดเมื่อปี 2552 มีประเทศที่เป็นสมาชิก 2 ประเทศ และ
เป็นผู้ลงนาม 4 ประเทศ
ปี 2552 พื้นที่ที่ได้รับการเก็บกู้ทำลายเศษซากระเบิดดาวกระจายวัดได้ 38 ตร.กม. และลูกระเบิดขนาดเล็กที่ถูกทำลายแล้วมากกว่า 55,156
ลูก
อัลบานเนียและแซมเบียซึ่งเป็นสมาชิกประกาศว่าได้ทำการเก็บกู้ทำลายระเบิดดาวกระจายอย่างเสร็จสมบูรณ์เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2552
และเดือนพฤษภาคม 2553 ตามลำดับ

การช่วยเหลือผู้ประสบภัย

ทั้ง 27 ประเทศที่มีผู้ประสบภัยจากระเบิดดาวกระจาย มีการดำเนิน โครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้วทั้งสิ้น
อย่างไรก็ตาม เกือบทุกประเทศต่างเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคสำคัญๆ ในการดูแลช่วยเหลือผู้ประสบภัย ครอบครัว และชุมชน
เนื่องจากหลายประเทศไม่มีโครงการฝึกอบรมเพื่อช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจ หรือการสนับสนุนทางด้านจิตใจและสังคม อีกทั้งการบริการ
และความช่วยเหลือในพื้นที่กั้นดารยังไม่พอเพียง

การสนับสนุนด้านงบประมาณ

มีรัฐบาลเพียงไม่กี่ประเทศที่ให้เงินสนับสนุนเฉพาะแก่งานห้ามระเบิดดาวกระจาย รัฐบาลเจ็ดประเทศแจ้งว่าเงินช่วยเหลือของทุกประเทศ
รวมกันเท่ากับ 13.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยใช้ในงานรณรงค์ให้ทุกประเทศยอมรับและปฏิบัติตามอนุสัญญา, การเตรียมงานประชุมกลุ่ม
ประเทศสมาชิกครั้งที่ 1 (เป็นเงินที่ให้ผ่านกองทุนห้ามระเบิดดาวกระจายของรัฐบาลลาว), การเก็บกู้ทำลาย, การช่วยเหลือผู้ประสบภัย,
การทำลายคลังระเบิด และงานรณรงค์
รัฐบาลหลายประเทศให้เงินช่วยเหลือโดยเจาะจงที่การรณรงค์ให้รัฐบาลทั่วโลกหันมายอมรับและปฏิบัติตามอนุสัญญา ตลอดจนการ
ทำลายคลังระเบิดของตน โดยไม่มีการแจ้งตัวเลข งบประมาณเพื่อการเก็บกู้ทำลายที่ให้แก่ลาว เลบานอน และเวียดนาม ถูกใช้ไปเพื่อเก็บกู้
ลูกระเบิดขนาดเล็กที่ยังไม่ระเบิดเป็นส่วนใหญ่

Editorial Board

MINES ACTION CANADA • Lead agency • jackie@minesactioncanada.org • www.minesactioncanada.org
ACTION ON ARMED VIOLENCE • Ban policy • info@aoav.org.uk • www.aoav.org.uk
HANDICAP INTERNATIONAL • Casualties and victim assistance • policy.unit@handicap.be • www.handicap.be
HUMAN RIGHTS WATCH • Ban policy • landmine@hrw.org • www.hrw.org
NORWEGIAN PEOPLE'S AID • Mine action • stuart@icbl.org • www.npaid.org